

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 180.

Piątek, 5 (17) Sierpnia.

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedziela h. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

Rok 3.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższe ukazy. — Dyrekcja ubezpieczeń. — Magistrat m. Warszawy. — Nominacja.
DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne z gazet. — Przegląd wojsk. — Wybryki emigracji. — Kronika kościelna. — Kronika brukowa. — Wypadki. — Pobyt w Moskwie księcia Leuchtenbergskiego. — Rozejm i układy pokojowe. — Z widowni wojny. — Ameryka. Fenieni. — Austrja. Program federalistów. — Zmiany w wyższych sferach; baron Kübeck. — Kwestja węgierska. — Prawo kolatury. — Komunikacje. — Azja. Okólnik. — Powstanie w Kochinchinie. — Francja. Kompensacja. — Cesarzowa meksykańska. — Hiszpanja. Reformy. — Dziennikarstwo. — Meksyk. Pomyślnie wiadomości. — Juaryści. — Niemcy. Los wolnego m. Frankfurtu. — Prusy. Pobyt J. C. W. W. Ks. Heleny Pawłownej. — Zaprzeczenie. — Ks. Wilhelm heski. — Włochy. Odstąpienie państwa kościelnego. — Korespondencje ze Lwowa i Zurichu. — Rozmaitości.
PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Gdzie jest korzystna miejscowość na winiarnią gastronomiczną i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Sierpnia.

Ukazy Najwyższe z d. 7 (19) lipca r. b. nadające generałowi adjutantowi hr. Lüdersowi na dodatkową donację dobra Kunów i Pobołowice, oraz generałowi adjutantowi baronowi Koiffowi 3-mu i 7-miu innym generałom nowe majoraty, — zamieszczone są w dodatku do dzisiejszego numeru.

Dyrekcja Ubezpieczeń zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za Kościołem S-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 62, na które, tudzież na dawniejsze w 362 wnioskach złożono rs. 6,173 kop. 25. Na żądanie zaś 119 uczestników (prócz procentu rs. 62 kop. 59 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 4,865 kop. 87 i umorzyła książeczek 50. Przetę uczestników 17,707, posiada kapitał rs. 667,898 kop. 47 1/2.

Magistrat miasta Warszawy. Tutejsi rzeźnicy Ignacy Barszczewski pod Nr. 2,336, Ludwik Kępiński pod Nr. 2,723 i Eliasz Kaufman w Pradze pod Nr. 152 zamieszkali, oraz Wiktor Bielewski pod Nr. 2,310a handel wiktualów utrzymujący, wyrokami właściwego sądu, z mocy ustawy gminnej wydanymi, skazani zostali: pierwsi dwaj za sprzedaż mięsa drożej nad zadeklarowanie, a trzeci za sprzedaż mięsa zepsutego, na kary pieniężne po rsr. 3 kop. 10 każden, ostatni zaś Wiktor Bielewski za używanie do sprzedaży szalek fałszywych, na taką karę w sumie rsr. 6 kop. 10.

Nominacja. Przez najwyższy rozkaz z dnia 30 lipca, ober-policmajster petersburski, generał-major orszaku Cesarskiego Trepow, mianowany został członkiem rady opiekuńczej zakładów opieki powszechnej w Petersburgu, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków. (Rus. Inw.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Sierpnia.

Wiadomość podana przez *Siecle* i *Ajencje Reutersa*, że Francja domaga się, w skutku powiększenia potęgi Prus, przywrócenia granic jakie były dla niej określone w traktacie z 1814 r., dała powód całej Europejskiej prasie do roztrząsania tej kwestji. Najważniejszym w tym przedmiocie jest oświadczenie *Constitutionnela*,

którego artykuł niedokładnie streścił nam wczoraj telegraf. *Constitutionnel* powiada, że doniesienia dzienników o układach pomiędzy Francją i Prusami i o odrzuceniu przez Prusy propozycji francuskiej, są oparte tylko na domysłach i dodaje: „Niewątpliwie Francja może mieć prawo do kompensat, lecz przypuszczenie, że istnieje wyformułowany program, znaczyłoby nieznajomość charakteru dyplomatycznego postępowania, znaczyłoby nie branie w rachubę „przyjaznych stosunków pomiędzy dwoma mocarstwami, znaczyłoby nakoniec zapomnienie, że prawdziwy interes Francji zależy, nie na tem aby się domagać nieznacznego terytorjalnego powiększenia, ale na tem, aby popierać Niemcy, żeby się ukonstytuowały w sposób „najprzyjazniejszy ich własnym i Europy interesom.” Nie tak sybilicznie i nieokreślenie jak półurzędowy organ francuski, wyrażają się dzienniki berlińskie, a mianowicie *Spener. Z.*, dziennik jakkolwiek nie półurzędowy, ale mówiący dokładne i sprawdzające się często wiadomości. Powiada on, że doniesienia dzienników o żądaniu przez Francję ustępstw terytorjalnych, są bezzasadne i zapewnia, że przyjazne stosunki pomiędzy Francją a Prusami, przez żadną kwestję nie zostały narażone. *Nordd. A. Z.* przytaczając to oświadczenie, dodaje ze swej strony, iż od razu powątpiewała o wiarygodności doniesienia *Siecle'a*, naprzód dla tego, że przekształcenie Niemiec nie może budzić niepokoju Francji i powtóre dla tego, że podobne żądanie byłoby przeciwne zasadzie narodowości, stanowiącej podstawę c. sarsko-francuskiej dynastji.

Tymczasem korespondencje paryżkie obstają przy swych wiadomościach o rozległości wymagań się Francji, a nawet posuwają się tak daleko, że mówią o możliwości przymierza franko-włosko-austrjackiego przeciwko Prusom, przytaczając na poparcie tego różne wskazówki. Tak upatrują pewien z tem związek w nagłym odstąpieniu od swych roszczeń rządu włoskiego przy zawarciu rozejmu; w goryczy, z jaką dzienniki włoskie odzywają się o przemilczeniu w mowie tronowej pruskiej o Włoszech i niezadowolnieniu panującym w tym ostatnim kraju z powodu, że Prusy nie chciały popierać roszczeń włoskich do południowego Tyrolu; nakoniec artykuł *Oester. Const. Z.*, nalegający na oddzielenie układów o pokój pomiędzy Austrją a Włochami, od układów pomiędzy Prusami a Austrją, uważają także za wskazówkę dążeń wspólnych Francji, Austrji i Włoch do odosobnienia Prus. Dzienniki angielskie jednoznacznie sądzą, że żądania Francji dotyczą tylko granic z 1814 r., nie zaś całych prowincji nadreńskich, i oświadczają, że gdyby z tego powodu wybuchła wojna pomiędzy Francją a Prusami, Anglja zachowałaby ścisłą neutralność.

Bardziej uspakajającym niż *Constitutionnela* jest oświadczenie *Monitora wieczornego*, który zaprzecza wnioskowi *Timesa*, upatrującemu w kupnie koni i saletry przez rząd francuski, oraz w pobycie marszałka Mac-Mahona w Paryżu wskazówki wojownicze. *Monitor* wieczorny powiada, że rząd francuski tylko przyspieszył coroczną

remontę z obawy aby zakup koni przez obce rządy, które już wyprowadziły 20,000 koni z Francji, nie podwyższył ich ceny; że rząd nie skupuje wcale saletry, i że marszałek Mac-Mahon przybył do Paryża z powodu śmierci swego teścia i nie był wcale przyjmowany przez cesarza, którego zamiary pokojowe najlepiej wskazuje podpisany teraz dekret, uwalniający przedwcześnie z wojska klasę z 1859 r.

Jeszcze bardziej uspakajający jest nasz dzisiejszy telegram zapewniający, że cesarz francuzów daleki jest od zamiaru zakłócenia porozumienia z Prusami, i że są to tylko intrygi stronniactw francuzkich. W istocie trudno dopuścić aby Napoleon przyjąwszy na siebie rolę pośrednika, wymagał za pośrednictwo wynagrodzenia. Jeżeli pośrednictwo to, powiada angielski dziennik *Globe*, przyniosło komu korzyść, to tylko Austrji; inaczej prusacy w kilka dni zajęliby Wiedeń, Sztutgard, Monachjum, zatem Austrja a nie Prusy potrzebowała pośrednika i winna wdzięczność cesarzowi Napoleonowi. Wszelako pruskie dzienniki, same wyznawały, że Francja przez zachowanie neutralności, pomogła Prusom do przeprowadzenia ich programu.

Według telegraficznych wiadomości z Florencji, rozejm pomiędzy Austrją i Włochami został zawarty na 4 tygodnie, ale ma trwać dłużej, jeżeli nie będzie wypowiedziany naprzód. Austrjacy robią przygotowania do opuszczenia Wenecji i oczekiwane jest rychłe oddanie tej prowincji Włochom za pośrednictwem Francji. Spodziewane jest także rychłe zawarcie pokoju, a według *Corr. Hav.-Bullier*, rząd austriacki, już przesłał gabinetowi paryżkiemu, następujące warunki, mające stanowić podstawy pokoju: 1. Przed zawarciem ostatecznego rozejmu (chyba pokoju, gdyż rozejm jak wiadomo już jest zawarty) żadna twierdza nie będzie oddana Włochom. 2. Część długu austriackiego, stosunkowo do ludności weneckiej prowincji (około 150 milionów zł. reń.) przejęta zostanie przez rząd włoski. Rząd włoski zapłaci wynagrodzenie pieniężne za obwarowania w czworoboku twierdz. 3. Rząd włoski zręcznie się swych roszczeń do okręgu Trydenckiego. Zdaje się że rząd austriacki nie będzie chciał ani na krok ustąpić od tych warunków, i dla tego na każdy wypadek zgromadził 150,000 wojska nad Isonzo, a 50 tysięcy w Tyrolu.

We Włoszech usposobienie stało się znacznie spokojniejsze i w Florencji panuje nadzieja, iż wszystkie kwestje z Austrją dadzą się pokojowo załatwić, a zawarcie traktatu handlowego i żeglugi, utrwaliłoby pokój pomiędzy dwoma temi państwami.

Tymczasem zaczyna występować naprzód kwestja rzymska. *Temps* powiada, że stolica apostolska ma zamiar ustąpić cesarzowi Napoleonowi prowincje państwa kościelnego wcielone do Włoch, aby mógł pojednać się z królestwem włoskiem, bez konieczności przyznania mu na własność prowincji których ją pozbawiło. Układ ten byłby tylko naśladowaniem umowy austriackiej co do Wenecji. Dzienniki z wielką niecierpliwością oczekują na encyklikę, tem-

bardziej, że, jak zapewniają, hrabia Sartiges oświadczył dworowi rzymskiemu, iż konwencja wrześnieowa będzie ściśle wykonana. Pomiedzy dworem rzymskim a wiedeńskim nastąpiło oziębienie, jak tego dowodzi odwołanie p. Hübnera z Rzymu, na którego miejsce ma być naznaczony tylko sprawujący interesa Austrii.

Onegdaj telegraf, przez opuszczenie jednego wyrazu *nie*, w streszczeniu artykułu *Nordd. A. Z.* zupełnie zmienił jego znaczenie. Dziennik ten powiadał, że przygotowania do zamierzonych aneksji są w nieprzerwanym biegu (nie zaś wstrzymane), i dalej mówiąc, że obawy aby ich urzeczywistnieniu groziło niebezpieczeństwo, są bezzasadne, dodawał, iż prawdopodobnie sejmowi podczas obecnych posiedzeń przedłożone będą projekta co do rozszerzenia granic państwa. Tenże dziennik dodaje, że traktat przymierza z państwami niemieckimi, o którym wspominaliśmy wczoraj, a którego tekst podajemy poniżej, został już podpisany przez pełnomocników części tych państw, a podpisanie przez resztę w tych dniach nastąpi.

Według wczorajszego naszego telegramu z Berlina, spodziewane jest rychłe zawarcie pokoju z Wirtembergiem i Badenem, w układach zaś z Bawarją miały zajść trudności, co łatwo zrozumieć z artykułu *Nordd. A. Z.* wyraźnie wskazującego, że Prusy zamierzają wcielić oprócz całego Hanoweru, księstwa Nassauskiego, wielkiego księstwa Hasko-Darmsztadzkiego, znaczną część Bawarii, obecnie zajętą przez wojska pruskie. Demarkacyjna linja, jak wiadomo, obejmuje cały górno-frankoński okręg z wyjątkiem biskupstwa Bambergu i znaczną część średnio-frankońskiego okręgu, mianowicie zaś miasto Norymbergę z okolicami.

Według ostatnich wiadomości cesarzowa Karolina ma potrójną misję w Paryżu, a mianowicie: ma wyjednać aby pobyt wojsk francuzkich był przedłużony o sześć miesięcy; aby marszałek Bazaine został odwołany, a zarazem sposób prowadzenia walki z juarystami, zmieniony; i nakoniec aby cesarstwu meksykańskiemu udzielona została pomoc pod względem finansowym. Z artykułu *Constitutionnela*, bardzo przychylnego dla cesarzowej Karoliny, możnaby wnosić, iż misja jej więcej ma szans powodzenia niż dotąd powszechnie sądzono. W mieście Meksyku usiłowano wywołać bunt, lecz podżegaczy przedwcześnie aresztowano. Dla tego nie jest wcale zadziwiającem, jak piszą nam z Paryża, że jest tam spodziewany cesarz Maksymiljan.

Pomiedzy juarystami okazuje się rozdwojenie, a wybryki ich na terytorjum Stanów Zjednoczonych, odjęły im sympatję tamtejszej ludności, która także i dla fenienów mniej jest przychylna niż kongres washingtonski.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy.

Berlin, 14-go sierpnia. Zapewniają, że układy pokojowe z Wirtembergiem i Badenem są na ukończeniu, przeciwnie układy z Bawarją, z powodu niezgody, zostały przerwane, tak, że z upływem terminu rozejmu 22-go, może znów rozpocząć się wojna z Bawarją, jeżeli obecne położenie rzeczy się nie zmieni. Na posiedzeniu izby deputowanych, minister skarbu wniósł projekt zatwierdzenia działań administracji od 1862 roku aż do obecnej chwili; żądał upoważnienia na bieżące wydatki 154 milionów talarów; dalej wniósł żądanie kredytu 60 milionów

talarów; rząd uważa za najwłaściwsze wypuszczenie obligów skarbowych, a wstrzymał się od zaciągnięcia pożyczki, dla tego, że z powodu iż pokój nie został zawarty, są możliwe dalsze wydatki.

Paryż, 14-go sierpnia. *Monitor wieczorny* powiada, że artykuł *Timesa* wywodzący z kupna koni i saletry wojownicze zamiary, sprzeczny jest z najlepszym dowodem pokojowego usposobienia cesarza, okazanym przez przedwczesne uwolnienie klasy poborowej z 1859 r.

Berlin, 15-go sierpnia. *Provincial Correspondenz* pisze: Odległe są od cesarza Napoleona kroki, które mogłyby zakłócić porozumienie z Prusami. Przeciwnie twierdzenia są intrygami francuzkich stronnictw. — Prusy bezzwłocznie przedsięwzięły środki dla wcielenia zdobytych krajów w północnych Niemczech.

Wiadomości telegraficzne z gazet.

* **Wiedeń, 11 sierpnia.** (Przez Paryż.) Minister skarbu hr. Larisch podał się do dymisji. Miejsce jego ma zająć baron Hock. (*Wolff's T. B.*)

* **Florenceja, 11 sierpnia.** Rozejm został dziś podpisany na podstawie teraźniejszej okupacji militarnej. — Ogłoszony tu telegram berliński donosi, że Prusy zawiadomiły Austrię, iż utrzymują Włochy w posiadaniu kraju wenecjańskiego. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 13 sierpnia.** Podług wiadomości z Padwy z dnia wczorajszego, komendant tej twierdzy otrzymał rozkaz przewiezienia do Wiednia, do 25-go bież. m., wszelkiego ruchomego materiału wojennego. Więźniowie polityczni, którzy byli internowani w cesarstwie austriackim, wrócili do swych rodzin. Włosi, będący na służbie w policji austriackiej, otrzymali dymisję. — Oddanie kraju wenecjańskiego Włochom za pośrednictwem Francji, uważane jest jako mające niebawem nastąpić. — Menabrea wyjechał wczoraj wieczorem do Paryża, z kąd ma udać się do Niemiec, gdzie będzie spędził przy zawieraniu pokoju. — Gazeta urzędowa podaje linję demarkacyjną, oznaczoną na skutek zawarcia rozejmu Żelugla na kanałach i rzekach nie ma doznawać żadnej przeszkody. Rozejm zawarty został na 4 tygodnie, lecz w razie niewypowiedzenia onego, trwać będzie nadal. (*Tamże.*)

* **Brescia, 12 sierpnia.** Garibaldi oświadczył ochotnikom, że ufa, iż szanować będą warunki rozejmu i słuchać będą jak dotąd rozkazów swych przełożonych. Oddziały ochotników wykonały odwrót w jak najzupełniejszym porządku. (*Tamże.*)

* **Berlin, 13 sierpnia.** Stronnictwo postępowców i lewy środek naradzały się wczoraj wieczorem nad wnioskami w przedmiocie adresu. Porozumienie nie zostało osiągnięte. Frakcja postępowców stawia projekt Waldecka z poprawką Schulze-Delitzsch'a co do kwestji niemieckiej, a lewy środek występuje z projektem Gneista. (*Tamże.*)

* **Berlin, 13 sierpnia.** Projekt adresu Gneista oświadcza się z gotowością do zapewnienia środków dla skutecznego ukończenia wojny i dla spłacenia dostaw w naturze, wynurza podziękowanie za wspaniałomyślne wyrazy króla, uznające niezbędność uchwalenia budżetu i zatwierdzenia wydatków za okres bezbudżetowy, i wynurza nadzieję, że wczesne ułożenie budżetu przed rozpoczęciem się roku etatowego, usunie na przyszłość niebezpieczeństwo zajścia. Sprawa jedności Niemiec jest bliską urzeczywistnienia, dzięki stanowczemu postępowaniu jego królewskiej mości; chodzi obecnie przedewszystkiem o zjednoczenie i utrzymanie całych Niemiec za pomocą niezawodnych rękami, iż prawa ludu niemieckiego są również niewzruszone, jak i prawa jego królewskiej mości, najwyższego zwierzchnika państwa. Izba jest gotową do pozostawienia na uboczu wszelkich kwestij spornych, tak tych, które załatwione zostały obecnie na skutek wypadków wojennych, jak i tych, które zostaną legalnie rozwiązane przez uorganizowanie armji związkowej. Izba wynurza życzenie, ażeby jego królewskiej mości stał się twórcą odrodzenia Niemiec. (*Tamże.*)

* **Berlin, 13 sierpnia.** Drugi projekt adresu izby panów, ułożony przez Hobrechta, Baumstarka, Bernutha, Dernburga i hr. Dyhrn'a, zwraca uwagę na wadliwość dotychczasowej ustawy związku niemieckiego, która stawiała zawady rozwojowi narodowemu. Przekonanie o niebezpieczeństwie grożącym honorowi i bezpieczeństwu Prus, zniewoliło króla do prowadzenia wojny, w której przekonano się o świetnych rezultatach reorganizacji armji. Następnie w projekcie tym wspomniane jest z zadowoleniem wyjście Austrii ze związku niemieckiego. Krew przelana wymaga we względzie państw niemieckich, które zajęte zostały ze strony pruskiej i które wołały poddać się raczej niszczącej wojnie, niż pełnemu żywotności związkowi, ażeby podobne niebezpieczeństwa zostały raz na zawsze usunięte. Interesa materialne i silne poczucie narodowe, zapobiegają odstrychnięciu się Niemiec północnych od południowych. Adres wspomina w końcu o utorowaniu wspaniałomyślnie przez króla drogi do usunięcia zajścia budżetowego. (*Tamże.*)

* **Berlin, 13 sierpnia.** Podług *Völksblatt*, Moguncja obsadzona została wojskami pruskimi. Podług *Bank und Handels Z.*, hr. Bismarck jest nieco niedźród, lecz zgłosi się jutro na rozprawę w kwestji aneksji. (*Tamże.*)

* **Hamburg, 13 sierpnia.** *Hamb. Börsenh.* donosi: Podług listów z Valparaiso, korweta pruska, *Vineta* przybyła tamże 10 czerwca nie stoczywszy walki i nie znajdowała się na wodach meksykańskich. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 13 sierpnia.** Austrija oświadczyła się z gotowością prowadzenia z Włochami bezpośrednich układów o pokój. Pełnomocnik włoski otrzymał upoważnienie do zawarcia austriacko-włoskiego traktatu handlu i żeglugi. Włochy nie przestają pozostać w jak najzupełniejszym porozumieniu z Francją i Prusami. W przedmiocie uregulowania granicy wenecjańskiej, Włochy znajdują poparcie ze strony Francji, Anglii i Prus. Panuje przekonanie, że kwestje w zawieszeniu będące, zostaną załatwione na drodze pokoju w sposób zadowolniający. Takie rozwiązanie kwestji granicznej, któreby mogło być przyjęte przez obie strony, usunęłoby powody do przyszłych zakłóceń. Austrija i Włochy potrzebują w jednakiej mierze dobrych stosunków handlowych i reorganizacji wewnętrznej. *Nazione* wynurza przekonanie, że układy o pokój prowadzone będą jednocześnie z układami austriacko-pruskimi w Pradze. (*Tamże.*)

* **Berlin, 12 sierpnia.** Twierdzenia dzienników zagranicznych w przedmiocie życzenia wynurzonego przez Francję co do odstąpienia terytorjów niemieckich, uważane są w tutejszych sferach urzędowych jako całkiem bezzasadne. (*Biuro Rew.*)

* **Paryż, 13 sierpnia.** Dzisiejszy *Monitor* wieczorny pisze: *Times* chce upatrywać zamiary wojownicze w robionych przez Francję zakupach koni i saletry. Rząd francuzki przyspieszył o kilka miesięcy coroczną remontę, gdyż obawiał się konkurencji obcych rządów, które zakupiły we Francji podczas wojny 20,000 koni. Co się tyczy zaopatrzenia się w proch, zapasy takowego są dostateczne, i z tego powodu nie było żadnej potrzeby kupować saletry. Najlepszym dowodem zamiarów pokojowych cesarza, jest podpisanie przez niego w dniu 10 sierpnia rozporządzenia co do rozpuszczenia do domów żołnierzy z klasy 1859 r. *Times* wyprowadza także dowód wojowniczych zamiarów Francji z przybycia marszałka MacMahon, powołanego z Algierji. MacMahon, który przybył do Francji z powodu zgonu swego teścia, nie był jeszcze przyjmowany przez cesarza. (*Wolff's T. B.*)

* **Florenceja, 13 sierpnia.** *Gazzetta ufficiale* ogłasza traktat w przedmiocie rozejmu. Jenerał Petitti otrzymał od komisarza cesarskiego zapewnienie, że mieszkańcy i dawni urzędnicy austriaccy, którzy dali przedwcześnie swe przyzwolenie na nowy porządek rzeczy we Włoszech, nie zostaną, po wycofaniu wojsk włoskich, pociągnięci do odpowiedzialności za swe postępowanie, i że nie będą ściągane ani pożyczki przymusowe, ani kontrybucje wojenne. Arcyksiążę Albrecht odmówił zatwierdzenia tych warunków, które zdaniem jego nie powinny mieć miejsca w konwencji militarnej. Komisarz austriacki dał zapewnienie, że Austrija postąpi wyrozumiale z osobami politycznie skompromitowanymi. Rozejm kończy się z dniem 9-m wrześniea. Kroki nieprzyjacielskie mogą być wszczęte na nowo dopiero po upływie 10-ciu dni po wypowiedzeniu rozejmu. — Z kwatery głównej w Primolano donoszą pod dniem 13-m b. m.: Wojska austriackie stoją w Borgo w Tyrolu. Po opuszczeniu okręgu trydenckiego przez wojska włoskie, austriaccy zrabowali domy licznych patriotów włoskich. (*Tamże.*)

* **Berlin, 14 sierpnia.** Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, przez zakomunikował list deputowanego Patowa, w którym ten ostatni donosi, że

